

ბევრნი ამ მიტინგის უმთავრესნი თანამო-
ზიარენი კარეტით მიღიოდნენ. მათ რიცხვ-
ში გადახდილს კარეტაში იჯდა უ. ბრაიტი,
რომელსაც ბევრს ალავს დიდის ტაშის-
კვრით მიეგებებოდა ხალხი.

მინდოორზედ იყო გამართული ექვსი ტრი-
ბუნი საიდამაც ბილსმა, პალცუინმა, ა-
იტმა და სხვა ორატრიორებმა რიგ-რიგით წარ-
მოსთვევს სიტყვები. პი რა წარმოითქვა ამ
ექვსის ტრიბუნიდამ, რომელიც ყველამ ერთ
ხმით მოიწონა: „დეპუტატთ-პალატამ უარჲო
საპარლამენტო რეფორმა, რომელსაც ითხოვ-
უდა ამის წინათ-მყოფი მმართვებლობა და იმ-
ით დამტკიცა, რომ ის სრულებით ღირსი არ
არის ჩვენის დანდობილებისა და ჩვენის შემ-
წევბისა. ის ეწინააღმდეგება უმრავლესი

დიდ-ბრიტანიის ხალხის წადილსა; ამისთვის
ჩევნ მოვალენი ვართ, მოვიქმაროთ ყოველი
კანონიერი ღონისძიება, რომ მოვითოვოთ
საყოველთავოთ ხმის მიცემის სიმართლე,
რომელიც უნდა ჰქონდეს ყოველს პნელის
ადგილობრივს მცხოვრებს. პერეთვე უნდა
მოვითხოვოთ დაფარული ხმის მიცემა, რომ
ამით დაესხნათ ჩევნი თავი ბოროტსა და უკა-
ნონო მოქმედებას და შევიწროებას. აწინ-
დელი მიტინგი უძლენის დიდს და გული-
თადს მადლობას უ. უ. ბლადსტონს, ბრა-
იტს, სტუარტს მილლს და სხვა რეფორმის
მომხრეებს და თანამოზიარებს, რომ-
ელთაც კი ამ ბოლოს დროს პარლა-
მენტში ეჭირათ ხალხის მხარე და იბრძოდნენ
იმათს სიმართლისთვის და სარგებლობისთვის.
— აგრეთვე მიტინგი უძლენის გულითადს
მადლობას უ. ბილზს და სხვა მერეფორმე-
ლოგის შევრებს, რადგანაც ამათ დაცევს ხა-
ხალხო ყრილობის საჭიროება და კიდეც ით-
ხოვენ საყოველთავო ხმის მიცემის უფლე-
ბას.

ამ რეზოლუციების შემდეგ, მიტინგი და-
იშალა. არაეითარი უწევსოება არ მომხდარა.
მშეიძლიანობა აჩვად არ დარღვეულა ამ
უმრავლესის ხალხის ყრილობის დროს ბრუკ
ფილდში. ამბობენ, რომ ამ მიტინგზედ ყოფი-
ლა შეყრილი 200 ათასი კაცი. ამისთანა დი-
ლი მიტინგი მხოლოდ 1836 წელს შეკრბა.
— ავსტრიის და ლონდონის
კურნალების აზრი კანდიის ხალხის
ადგომაზედ. ვენის გაზეთები აჩინა გართუ-
ლნი, ვი ჩემის მოოქრობაში ტომონისა და

ჟაჟანი გამოებდა მამის ოთახიდამ. მივიღდა დე-
ლასთან მტირალი; უამბო მამის ნაბძანები სი-
ტყვები; დედა მოეფერა იმას, და დაარწმუნა,
რომ მამა მისს მისთვის კეთილი უნდა, რომ
იმის კარგის კაცობრისთვის აძლევს მღვდელს;
ამასთან დააიმედა სხვა და სხვა გვარად; მაგ-
რამ მურძაყანს მაინც ძრიელ ენელებოდა
სახლის მოშორება! სახლეულობაში მერაბის
სიტყვა შეუცელელი იყო. ის რასაც იტყო-
და, გათავებული იყო; იმის სიტყვაზე გადა-
დგომა არავის შეეძლო, თუ თვითონვე არ
გაღუდებოდა თავის სიტყვას. დედა ხელავდა,
რომ მურძაყანი წუხდა მღვდლისას წასელას და
შეუჩნდა მერაბს, რომ იქნება მოაქციოს იმისი
გული და დააგდოს ყმაწვილი ისევ სახლში;
მაგრამ მერაბი არ შერებოდა. რომ აღარაგა-
უვიდა რა დედა-კაცს, შემდეგ კიდევაც შემო-
სწრო, ისე რომ ერთს კერძოს ხმა არ გაუცია
ქმრისთვის და არც იმის ოთახში შესულა;
მაგრამ ამითაც რომ ვეღარა გაწყო რა, მა-
შინ მურძაყანი უნდა წასულიყო უსათუოთ
მღვდლისას. მურძაყანი და იმის გამდელი ბი-
ჭი ბევრს რასმეს ფიქრობდნენ, რომ ისევ სა-
ხლში დარჩენილიყვნენ. მურძაყანი ფიქრობ-
და გაპარეას მამის სახლიდამ; იმის გამდელს

ის კუნძულზედ ჰედება ახლანდელს დრო-
ის; ისინი ხედვენ ამ ამბებში დიდ შეთქმუ-
ობას, რომლის სათავე უნდა იყოს საბე-
ნეთში და რომელიც გავრცელებულია
იყლის მსმალოს ქვეშეცრდობის ქრისტიანებ-
ის; ისინი კიდეც ფიქრობენ, რომ ახლანდე-
ო მოძრაობა უფრო გარეშე ქვეყნის ზედ-
უქმედებით აღიძიათ. მრთი ფრანცუზულის
ზეთის ფიქრით ქანდიაზედ და სხვა ადგი-
ობზედ ერთ-დროს უნდა ამდგარიყო. ხალ-
, რომ მსმალოს ჯარი და ყოთ და გაეცა-
კევებინათ. იგივე გაზეთი გვაჩრმუნებს,
ომ ქანდიაზედ აღწეულობის გამო მფარ-
ელი სახელმწიფოები იმისთანა გზას დად-
ენ, რომელიც არ არის დიდად კეთილ-საი-
დო კანდალებისთვის. ლონდონში ამ-
ბენ, სულთანს ურჩევენო, რომ საბერ-
ეთს დაუთმოს კუნძული ქანდია და მოით-
ავოს იმისგან იმის მავიერი. აგრეთვე ხმა-
ის, ეოთომც საბერძნეთის კაროლს სურდეს
აქორწინება პანგლიის კაროლევის ვიკტო-
რის მეოთხე ქალზედ.

ურანცის. Moniteur universel-ის განცხა-
ება თ რას შეიცავს: „მშერატორს ვენე-
ცის მაზრა დაუთმეს და ის უფრო იმსოდეს
ათანახმდა ამ მაზრის მიღებას, რომ უნდო-
ა მოესპონ ის მიზეზი, რომელმაც აღძრა ახ-
ანდელი მეროპის ოში. იმან განიზრახა
ტრულის მოქმედების შეწყვეტა არს ერთ-
ნეორის მოწინააღმდეგ სახელმწიფოებს შო-
ის. რაკი იტალიის მთავრობამ ხელი მოაწე-
ა ომიანობის შეჩერებაზედ, მისმა დიდებუ-
რებამ ნააოლეონმაც დაიწყო მოქმედება,
ომ ვლორენციის და ვენის კაბინეტებს შუა
ერიგება მოეხდინა. ცველაზედ პირველად სა-
ირო რყო, რომ კანონიერი სახე მიეცათ იმ
ჩეუქრისთვის, რომელიც ურანცია-ილებმა
ის დიდებულებას დაუთმო. ამ განზრახვით
არსულის თვის 24 რიცხვს ხელი მოაწერეს
ესტრიისა და ურანციის შუა შედგენილს
რაქტატზედ. ურთიერთობითი რატიოკაცია
მემტკიცება) ამა ტრაქტატისა მოხდა ვენაში.
ემოხსენებულის დოკუმენტის ძალით ლომ-
ირდო-ვენეციის საკაროლოს მიწები და ცი-
ენები უნდა გადასცენ ურანციის კამისარს,
ორმელიც ახლა იმყოფება ვენეციის მაზრა-
ი. ამის შემდეგ ურანციის კამისარი მოუ-
იკდება ვენეციის მთავრობას, თუ რა რიგათ
უნდა გადასცეს იმან ის სამულობელო, რო-
ლიც ურანციამ მოიპოვა; შემდეგ მიეცამა
ენეციას სრული-ნება საზოგადო ხმის მიცე-
ოთ წარმოსთვეს, თუ როგორ სურს დაწ-
ოს თავისი საქმე მომავალში. რაკი ეს აზრი
მ დარწმუნ წარმოსთვეს, შემოა მისა თვალი

የዕዳ እና ሽያጭሃይሉ, አመት ዘዴኑ ፎርማ 29
ሱ ጥሩ ተከራክር ስለመስጠት በሚልነት የሚያስተካክል
በመ-
ገልጻ ሆኖም, አመታዊ ምርመራ የሚያስተካክል ይ-
መ-
ን.

უსსია. უ. მუტიე დაინიშნა უცხო-ქვეყ-
საქმის მინისტრად ზრან კიაში. ამ გან-
ულებაში ერთი პრესსის გაზეოთ ხდავს
ლ-სასიამოვნო ცვლილებას პრესსისა-
და წარმოსათხას შემოგას აზრს:

ମାର୍କୁଣ୍ଡିତ ଦେ-ମୁଖୀୟ, ହନ୍ତେଲୀପ ଏହିସ ଯେ-
ମାନ୍ଦିନ୍ଦିକାନ୍ତିରୀନିନ୍ଦାଲ୍ଲା ଦୀନିନ୍ଦିନା ଧର୍ମ୍ୟ-ଧେ
ଶିଶ ଅଗ୍ରିଲ୍ଲିକ୍ଷେତ୍ର. ମେ ଶାୟର୍କ୍‌ରେଲୀ କାପି ହିଙ୍ଗ-
ଶାଶାକଳୀଶାତ୍ରୀଳ ନ୍ୟୂ ଉଚ୍ଚିନ୍ ପ୍ରକାଶ
ଲିନ୍ଦିନ୍. ଏହି ଦାନିନ୍ଦିନିତ ମି ପାର୍ତ୍ତିରାମ,
ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଅନ୍ଧରା ଶାସ୍ତ୍ରିଯେଲୀଶ ମନୋକ୍ଷେତ୍ର-
ପ୍ରକରମାନିତାମ, ଉନ୍ଦା ଗାଢାତକ୍ଷେତ୍ର ତାଙ୍ଗିଶି ଫା-
ର, ହନ୍ତେଲୀଶାପ ଏକମନ୍ଦିର ପ୍ରକାଶରେତ୍ରରେ
ଥିଲା ଏହି ଅନ୍ଧରା ଶାସ୍ତ୍ରିଯେଲୀଶ ପାର୍ତ୍ତିରାମ.
ଏହିଶ ଜ୍ୟୋତିଶ ନାନାଦେଵୀ, ହନ୍ତେଲୀପ ମିତ୍ରରା-
ମିତ୍ରା ଉତ୍ସବରେ ଦେବେତ୍ରୀ, ପିଲାପ ଉତ୍ସବରେ ଏମତି-

ბეს, რომ იმპერატორი დიდათ აფასებს
თან მეგობრობის გაგრძობას, რომლის-
აც უ. ბერედეტმა დიდი შრომა გასწია.
ი ეჭვი არ არის, რომ ყოველს ზრან-
ს წყინს ჩევნი საზღვრის გავრცელება,
თვე იმპერატორიც იმათს რიცხვშია. ზან-
ცება მხოლოდ იმასშია, რომ იმპერატო-
რმდენათ არ შესცდება, რომ თავის დაუ-
ომელის მეზობლის მნიშვნელობა შეა-
ტოს; ყველამ აცის, რა რიგათაც ლაპარა-
ტნ გაზიერები; არმიაც, როგორც სხანს, ძა-
ნ უკმაყოფილოდ არის. ჯარი აშშობს შე-
ს სიტყვებს: „მჭევი არ არის, რომ ზრან-
დამარცხა სოლფერინზედ ავტორია,
ამ ეს დამარცხება ერთობ გაუმნელდათ
რუზებს. პრუსიამ კი ერთის კვირის კამ-
აშა, რამდენჯერაც შეხვდა ავსტრიის
ს, იმდენჯერ გაპერტა“. აქედამ მხედრუ-
ჭ კულო ი რა გამოჰყავთ: „ზრანციამ არ
ა მისცეს დრო პრუსიას, რომ ჩრდილო-
პერმანიის ხალხები შეითვისოს და ახ-
ე უნდა დაუწყოს ჩხები იმას უპირატე-
ის მოსაპოებლათ. ცხადია, რომ ნაპოლე-
III ეწინააღმდეგება პრუსიასთან ჩხუ-
დაწყებს. საქმე იმაშია, რომ ეს გამო-
როთ: —ნაპოლეონს შეუძლიან თუ არა
აღითოს იმის გარემო მდგომარე პირები,
ელოთაც დიდი გაელენა აქვთ საზოგადო-
ედ. დრუენ-დე-ლუისის დათხოვნა გვიმ-
ცებს, რომ ნაპოლეონს შესძლებია ეს სა-

ოომ მომავალს 1867 წელს დაუდინებელი იმ
ს ხარჯი შეამცირებულ კი მოფრულე
ას ფლორინიღამ 5 მილიონი და 65
ლიონინამდე, იმისთვის რომ სახელ
აზინა გაჭირებულს მდგომარეობაში
თაო. ბევრმა იმპერატორის მოვარე
ლი აიღეს თავიანთ სახასო მამულებ
გარეთვე გააუქმებენ რომლებსამე ქ
ნამდებობაებს. ოფიციალურ გაზეთი Pres-
იცებს, ეს განკარგულება თვით იმპე-
რის ბრალიათ: იმან იცის, რომ ფინან-
შროვებულს მდგომარეობაშია და უკ-
ველ თვითონ აჩვენოს მომჭირნეობე
ოი. ამისთვის იმან განიზრახა, რო-
იძლება, თავის სასახლის ხარჯი შეა-

ლის ელჩი ღებერალი შეხაბრეა, 29
ას, მოვიდა ვენაში შერიგებაზედ მო-
აკებლათ. 10 უმცა იმას თან ახლა
მაგრამ მოლაპარაკებაში იმის შეტ-
ავინ ერევა. ხმა ისმის, რომ დიპლო-
მის საქმეებში იმის თანაშემწეო დაუნ-
იტალიის საელჩოს სკრეტარი პარი-
ლერი არტონი. შერიგების შეკრუ-
პროცესისა და აქსტრიის შორის ა-
კენებული, რომ ფრანცია დაუთმობ
ს ვენეციის მაზრას, მაგრამ ამასთ
გამოაცხადებს, რომ იტალიის შმართ-
ვ უნდა იყისროს თავის თავზედ ის კ-
მელიც აძევს ვენეციის მაზრას. მო-
კება ჯერ ასე ჩქარათ ვერ გათავდებ-
ს, ითხოვს ტრიენტს. აქსტრიას ა-
რომ „დაუთმოს ერთი ციდა ალუ-
როგულის ტიროლისა“. სრულებრი-
ო გამოდგა ის ხმა, რომ ვითომეც უ-
უნდოდეს დათმობა ალაგისა ზარდი-
ნ. აგრეთვე არ არის დასაჯერებელ-
ი, რომ ახლად გავლებული სადემა-
ხაზი დარჩეს საზღვრად იტალიისა დ-
ის შეს შერიგების შემდეგ. ამ ხში-
ვლობა უფრო იმითი სჩანს, რო-
ის ჯარი ტალიამენტოდგან უკუმიქა-
დამე იმათ დასტოვეს ნაწილი ვენეცი-
ა, რომელიც, როგორც ჩვენ ვიცით
უნდა მიეკეს იტალიას.—

Journal des Débats სწერს, რომ
ემბრიდამ იტალიას მიემატებ, ვენეცია-
სა. ამ დროდგან ვიკტორ-შემანუილ
მექვეიდრე ძევლის იტალიის კართ-
სამართლით იმან უნდა დაიდგას თა-
ველიდგან განთქმული რკინის გვე-
რომელიც მონცის სობოროშა შე-

ეფრით არის განშორებული ჩრდილო-
ნ. უკელამ იცის, რომ იმ გვირგვინ
ა ხეზე; ხის ძირში იჯდა მურძაყან-
ს ანბანით. მღვდელი თან ყურძენ-
ა და თან ყმაწვილს ანბანს ასწავლიდ-
წვერიდგან გადმოიძახებდა ა, აქედა-
ვინი შესძახებდა იმავე ხმასა; მერე—
გ... მურძაყანი თუმცა იმეორებდ-
ისგან ნასწავლებს ხმებსა, მაგრამ თ-
ი სულ სხვა ასოებს აჩვენებდა ხოლო

ეთში ვენახი მაღალს ხევზეა შესუ
ისთვის ყურძნის საკრეფათ საჭიროა ხე
ვლა.
დელი ხის წერში იჯდა და ხის *მატე*
რძაყანს ასოს მაჩვენებელი კი არავი
ორჯერ, თუ სამჯერ ჩამოათვლებ
ამ რიგად ანბანს და შემდევ სწავლა
აანებებინებდა. მერე დარბოდა მუჩა
ინდურებში პურის ჭამის დრომდის. ნა
ევს მღვდელი კითხებდა ხოლმე წიგ
ვე ამ გერათ; მურძაყანშა დაისწავლა
ზეპირათ, როგორც წყალი, მაგრამ თუ
ედ უჩვენებდი, ვერც ერთის კი ვერ მი
და, ამ გაზეპირებამ ისე დაუბნა გო
ურძაყანს, რომ ოთხს თვეს ძლიერ და
ა მარტო ანბანი. მღვდელი კი ამის გ
ამებდა იმას უნიჭობას.

